

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Бургас, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Събчо Ат. Събев

при участието на секретаря Карина Г. Трендафилова
в присъствието на прокурора Елка Р. Добрикова
като разгледа докладваното от Събчо Ат. Събев Административно
наказателно дело № 20242100200163 по описа за 2024 година

Производството е образувано по предложение на прокурор от Районна прокуратура Бургас - отделение Несебър, на основание чл. 83б ал.1 т.1 ЗАНН, за налагане на имуществена санкция на „Д.“ ЕООД в размер не по малко от размера на облагата в резултат на извършеното от И. Д. Д. ЕГН ***** - управител и едноличен собственик, престъпление. Той е осъден по чл. 172б ал.1 НК по одобрено от Районен съд Несебър споразумение по НОХД 573/2023 година, влязло в сила на 04.09.2023 год.

Прокурорът поддържа предложението за налагане на имуществена санкция в размер на 4200 лв., представляващи стойността на стоките, предмет на престъплението по чл. 172б НК като имитация. Делото против управителя и собственика Д. е приключило с осъдителен деиспозитив. С него се установява, че от името на „Д.“ ЕООД се извършва търговска дейност – продажба на дребно на стоки – чанти, портмонета, ръкавици, различни модели, в магазин в базар на ул.*** в с.Равда, община Несебър, носещи марки, за които не е имал разрешение. Притежателите на изключителни права на търговските марки и техните представители в България, не са давали съгласие или сключвали лицензионни договори, даващи право на това

дружество в търговската си дейност да ги ползва. Установено е виновно поведение у Д. като физическо лице и постановена осъдителна присъда за извършено престъпление по чл. 172б ал.1 НК. Деянието по чл. 172б ал.1 НК е включено в чл. 83а ал.1 ЗАНН, основополагащ административно наказателната отговорност на юридически лица. Пледира за уважение на предложението и налагане на имуществена санкция в размер на 4200 лв. сума, с която дружеството би се обогатило, ако би реализирало намерената при проверката стока в магазина, ако би ги продало на пазарни цени и стоките са в оригинална изработка, което е в съответствие с ТР 1/2013 год. на ВКС.

Ответната страна „Д.“ ЕООД, управителят на дружеството, редовно призован, се явява. Упълномощеният от управителя процесуален представител в лицето на адвокат, не оспори основанието за налагане на имуществена санкция. Дори и минималния размер на санкцията е прекалено висок за виновното поведение на управителя като физическо лице. В известна степен това се явява второ наказание за едно и също деяние.

След оценка на събраните по делото доказателства, съобразена и с разпоредбата на чл. 413 НПК относно последиците на постановената присъда и мотивите към нея за виновното лице и обективно установеното му съставомерно поведение по чл. 172б ал.1 НК, връзката между деянието и евентуалната облага за дееца и търговското дружество, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С одобрено от съда споразумение по протокол 611 от 04.09.2023 година по НОХД 573 по описа за 2020 год., Районен съд Несебър признал И. Д. Д. ЕГН ***** за виновен в това, че на 30.08.2021 год. в с.Равда, община Несебър, в търговски обект- магазин на ул. ***, без съгласието на притежателите на изключителните права, използва в търговската дейност на представляваното и собствено “Д.“ ЕООД, с ЕИК 20627****, търговски марки: CHRISTIAN DIOR /Кристиан Диор/, Chanel /Шанел/, Michael Kors /Майкал Крос/, YSL /Ив сен Лоран/ като предлагала за продажба, без правно основание стоки – чанти, портмонета, ръкавици, в различно количество и видове, установени по делото, всичко на стойност 161 390 лв. като оригинал и 4 200 лв. като имитация и на основание чл. 172б ал. 1 и чл. 58а НК е осъден на шест месеца Пробация – задължителните мерки регистрация по настоящ адрес и срещи с пробационен служител. На основание чл. 55 ал.3 НК не му е

наложено кумулативното наказание глоба. Подсъдимият е осъден да заплати и направените по делото разноски, както и отнети в полза на държавата веществените доказателства – предмет на престъплението.

Производството по цитираното дело е протекло по реда на гл. 29 НПК, като подсъдимият И. Д. Д. постигнал споразумение с прокурор, по късно одобрено и от съда.

Регистрирано е дружество “Д.” ЕООД, с ЕИК 20627****, със седалище и адрес на управлението гр. Стара Загора, ***, с управител и едноличен собственик на капитала И. Д. Д. ЕГН *****. Дружеството извършва търговска дейност в магазин на *** в с. Равда, община Несебър, продажба на чанти. След първоначалната си регистрация, не са внасяни промени в дружеството, което е с актуална регистрация и към настоящия момент.

На 30 август 2021 год. в търговския обект била извършена проверка и установено, че са изложени различни стоки за продажба на дребно в нарушение изискванията на ЗМГО. С протокол за доброволно предаване Д. предоставил на проверяващите стока с различни надписи, за последваща проверка. Без съгласието на притежателите на изключителното право върху търговски марки CHRISTIAN DIOR /Кристиан Диор/, Chanel /Шанел/, Michael Kors /Майкал Крос/, YSL /Ив сен Лоран/, Д. използвал в търговската си дейност при продажбата на различни стоки със знаци, обект на това изключително право в нарушение на чл. 13 ал.2 ЗМГО. Чрез експертно заключение е установено, че съществува сходство между веществените доказателства и изобразените на тях марки с регистрираните марки. Това води до объркване на потребителите за произхода и качеството на предлаганата за продажба стока. Общата стойност на стоките като оригинал към датата на деянието възлиза на 161 390 лв., а като имитация 4 200 лв. прието от постановилия осъдителната присъда съд.

Съдът намира, че предложението на прокурора от Районна прокуратура Бургас - отделение Несебър е допустимо, като подадено от надлежна страна и по предвидения в закона ред по чл. 83а ал.1 т.1 ЗАНН и отговаря на изискванията на чл. 83б ал.2 ЗАНН. Внесено е от прокурор, компетентен да извърши това. Съгласно чл. 83б ал.1 ЗАНН прокурор, компетентен да разгледа делото или преписката за съответното престъпление, може да изготви мотивирано предложение до Окръжния съд за налагане на

имуществена санкция. Деянието по чл. 172б НК е от компетентността на Районен прокурор – чл. 136 ал.1 ЗСВ вр. чл. 46 ал.1 вр. чл. 35 ал.1 НПК.

Разгледано по същество, предложението за налагане на имуществена санкция на „Д.“ ЕООД е основателно.

Имуществена санкция може да се наложи на юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление от посочените в закона, извършено от кръга лица по т.1-4 чл. 83а ал.1 ЗАНН.

Деянието по чл. 172б ал.1 НК е на формално извършване. И. Д. е едноличен собственик на капитала и управител на „Д.“ ЕООД. В редакцията на чл. 113 вр. чл. 63 ал.3 от Търговския закон, това дружество е юридическо лице и може да носи имуществена отговорност по чл. 83а ЗАНН. Престъплението на Д. е осъществено при извършване на търговска дейност от името дружеството и е от кръга, визирани в състава на чл. 83а ал.1 ЗАНН. Присъдата е влязла в законна сила. В резултат на извършеното престъпно деяние, дружеството е могло да се обогати. Достатъчно е да има вероятност от това, а не фактическо установено обогатяване за ЮЛ, от името на което се извършва търговска дейност.

В конкретния случай, осъдителна присъда по изрично посочени престъпления в чл. 83а ал.1 ЗАНН, е основаниято за имуществената отговорност на ЮЛ. По наказателното дело е установено виновното поведение на И. Д. в престъпление по чл. 172б ал.1 НК. В предложението е посочено, че пред съда подсъдимият признал вината си в извършване на престъпление по НК, в резултат на което сключил споразумение и одобрено по реда на закона. На ДП е установено, че Д. е наел магазин, в който извършва търговска дейност от името на притежаваното „Д.“ ЕООД, а не в лично качество. Осъждането му по посоченото престъпление с всички елементи на обективната страна на деянието, което в единство представляват присъдата и мотивите към нея, са основаниято, изрично посочено в закона, за отговорността на ЮЛ. Той е лицето, фактически извършващ търговска дейност в нарушение на установените правила и едноличен собственик на ЮЛ. Като собственик и управител има право и възможност да взема всички решения относно функционирането на дружеството и следва да носи отговорност за последиците. Виновното му поведение, установено като престъпление, е санкционирано с осъдителната присъда, в настоящото

производство се санкционира ЮЛ, от чието име е водена неразрешената търговска дейност. Това са последици на два самостоятелни субекта на отговорност- физическо и юридическо лице. По НК няма отговорност за юридически лица и по този ред законодателят приел тя да се реализира.

С оглед на изложеното, налице са всички предпоставки по чл. 83а ал.1 ЗАНН за налагане на имуществена санкция на “Д.“ ЕООД.

Съдът може да наложи имуществена санкция в размер до 1 млн. лв., но не по малко от равностойността на облагата. Деянието по чл. 172б НК е на формално, просто извършване и за неговата съставомерност не се изисква настъпването на имуществени вреди. Размерът на облагата, която “Д.“ ЕООД би могло да получи, е от продажбата на всички вещи, установени в магазина при претърсването му на 30 август 2021 год. Настоящият съд е обвързан с постановената присъда по наказателното дело против И. Д., по което е установена стойността на тези вещи 161 390 лв. като оригинал и 4200 лв. като имитация. При придобиване на процесните вещи и преди излагането им за продажба, Д. е следвало да иска разрешение от носителите на изключителни права на посочените търговски марки, лично или чрез техните представители в България. Заплащането на лицензионни такси не е свързано с последваща реализация на стоките, в какъв обем и на каква цена и дали дружеството ще реализира печалба, а е материален израз на получено от притежателя на марката разрешение. Дружеството е могло да получи облага в размер на 4200 лв. Съдът прие, че имуществената санкция следва да е в този размер, съобразено с дадената легална дефиниция за облага – пряка и непряка пар.1 т.2 и 3 от ДР ЗАНН. По делото няма доказателства дружеството да е санкционирано преди за подобна дейност. Предмета на престъплението е отнет по наказателното дело. Обект на защита според този текст на НК е интелектуалната собственост на създателите на различни търговски марки и обозначения, свързани с тяхната дейност и поради което с регистрацията им по определен от закона ред имат права над тях, които другите са длъжни да спазват. Като деяние по чл. 172б ал.1 НК на формално извършване, за разлика от ал.2 на същия текст, за съставомерността поведението на Д. като престъпление не се изисква настъпването на вреди. С реализиране стоката, оценена към датата на установяването □ в магазина, настоящата инстанция приема, че дружеството би се обогатило с цената на дребно на артикулите,

определени от самия търговец. Това е недопустима по закон търговия. От реализацията на една стока не винаги е задължително печалба. Поради това имуществената санкция по реда на ЗАНН е поставена на друга основа, свързана с охраната на такива права. Крайната оценка на стоката като имитация съдържат в себе си както пряка, така и непряка облага. ТР 1/2013 год. на ВКС не дава отговор на този въпрос, как следва да се определят вредите и вредните последици по чл. 172б ал.1 НК.

На основание чл. 83г, ал.6 т. 1 вр. чл. 83а ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, съдът

РЕШИ:

НАЛАГА имуществена санкция в размер на 4200 лв. / четири хиляди и двеста/ на “Д.“ ЕООД, с ЕИК 20627****, със седалище и адрес на управлението гр. Стара Загора, ***, с управител и едноличен собственик на капитала И. Д. Д. ЕГН *****, представляваща равностойността на имуществената облага, с която юридическото лице би се обогатило в резултат на извършено на 30.08.2021 год. престъпление по чл. 172б ал.1 НК от И. Д. Д. ЕГН *****.

Решението подлежи на обжалване или протестиране пред Апелативен съд Бургас в 14 дневен срок.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____